

A négy évszak

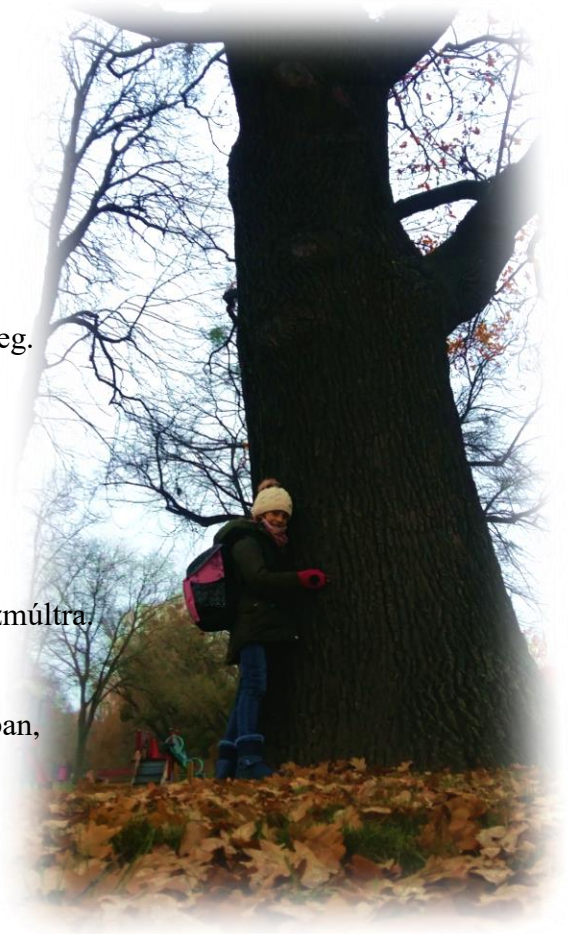
Tavasszal a virágaim megszületnek,
s szép rigódallal cseperednek.

A játszótér ismét nyüzsgő körülöttem,
vidám gyermekkacaj járja át lelkem.

Míg én nyáron kókadózok a napsütésben,
te addig elégedetten hűsölsz lombom védelmében.
Hiába az álmosító nagy meleg,
a szomszédos mentőállomáson az élet sosem áll meg.

Ősszel színes leveleim földre hullanak,
majd egy jó erős szél leveri az összes makkomat.
Meghatódva figyelem az embereket a parkban,
akik koszorúval emlékeznek a szobornál a bányászmúltra.

Télen már a kutyák sem mártóznak a közeli patakban,
hanem otthon melegednek a kényelmes fotelban.
Csupasz ágaimat csillogó hó lepi be,
és Mikulás a szánjával suhan el felettem.

Illés Szonja